

Motion till riksdagen

1989/90:T804

av Jarl Lander m.fl. (s)

Statens ägaransvar i SOS Alarmering AB

SOS Alarmering ägs till hälften av Teleinvest AB, som är ett holdingbolag och förvaltas av televerket. Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet äger vardera 25 % av andelarna i SOS Alarmering.

Televerkets ägarinflytande är i stor utsträckning historiskt betingat. Verket svarade för tillkomsten av de regionala larmcentralerna för SOS-funktionen över 90 000. Genom att medverka med bl a teknisk konsultverksamhet skulle televerket underlätta planeringen av alarmeringsverksamheten. Enligt det konsortialavtal från år 1972 som reglerar samarbetet mellan parterna skall televerket på SOS Alarmerings begäran utvärdera alternativa utrustningar och även i övrigt bistå företaget.

Förutsättningarna för utövandet av det statliga ägandet i SOS Alarmering AB har förändrats i väsentliga avseenden sedan bolagets tillkomst. Samtliga planerade 20 SOS-centraler är nu i drift. Företaget har efter nästan 20 års arbete omfattande egna erfarenheter och ett tekniskt kunnande. En datorisering av verksamheten vid SOS-centralerna äger rum sedan ett antal år tillbaka.

Statens räddningsverk inrättades år 1986 med uppgift att svara för bl a samordning på central nivå inom befolkningsskydd och räddningstjänst. Samordningen avser både den statliga och den kommunala räddningstjänsten och åtgärder i såväl fred som krig. Räddningsverket fullgör sina uppgifter i huvudsak genom erfarenhetsutbyte, rådgivning, föreskrifter, tekniskt utvecklingsarbete, kompetensutbildning och övningar.

Med dessa förändringar talar flera skäl för att räddningsverket i fortsättningen skall svara för det statliga ägarinflytandet i SOS Alarmering AB. Det skulle bli betydligt mer naturligt än med nuvarande ägarinflytande att inordna alarmeringsverksamheten i den utveckling av samordningen inom räddningstjänsten som äger rum.

Som central tillsynsmyndighet för den statliga och kommunala räddningstjänsten samlar räddningsverket omfattande erfarenheter från central, regional och lokal nivå. SOS Alarmering skulle i ökad utsträckning kunna tillgodogöra sig dessa erfarenheter om räddningsverket utövade ägarinflytandet. Samordningen skulle få särskild betydelse för den organisation av alarmeringen under beredskap och i krig som är nödvändig.

Med en ökad anknytning till räddningsverket skulle det vidare bli lättare

att precisera kraven på den i stor utsträckning komplicerade utrustning som SOS-centralerna behöver.

Mot. 1989/90
T804

Det är mycket olyckligt att vissa kommuner använder sig av egenutförda alarmeringssätt, som skiljer sig från vad merparten av landets kommuner använder.

För de kommuner som idag inte använder sig av ett alarmeringssystem genom 90 000-numret borde motivationen höjas till förmån för ett sådant, över hela landet likformigt system, om räddningsverkets knytning till SOS Alarmering stärktes.

Vidare skulle det leda till en ökad konkurrens mellan olika tillverkare om leveranser av olika slags data- och kommunikationsutrustning, och ge televerket större möjlighet att agera på den konkurrensutsatta marknaden för elektronisk alarmeringsutrustning.

Larmpersonalens kunnande och rutin är avgörande för effektiviteten i arbetet vid SOS-centralerna. Möjligheterna till utbildning och fortbildning för personalens del har efter hand förbättrats. En grundutbildning i räddningstjänst för nyanställda vid SOS-centralerna äger numera rum inom ramen för räddningsverkets utbildningsverksamhet. En ökad samordning mellan räddningsverket och SOS Alarmering skulle stimulera den fortsatta utvecklingen av larmpersonalens kunnande.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att en överföring av ansvaret för det statliga ägarinflytandet i SOS Alarmering från televerket till statens räddningsverk bör utredas.

Stockholm den 25 januari 1990

Jarl Lander (s)

Margit Sandéhn (s)

Arne Mellqvist (s)